

GNIJENIE (2) *sb n*

D sg gnij(e)niu (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Uleganie procesowi rozkładu na skutek działania bakterii; tu w odniesieniu do procesu chorobowego ciała żywego (2): Też czini wonią przyjemną vlt y gnijeniu broni á nadewfzytko pořila Sercze y vweřela/ á łthądze gnijeniu niedopuřcza. *FalZioł* III 3a.*

Synonimy: padanie, ropienie.

Cf **GNICIE, GNIĆ, GNIŁOŚĆ**

MM